

ผลการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่าน
ภาษาอาหรับในมือเราที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 *

The Effects of PWIM-Based Instruction Combined with the Arabic
Reading Booklet 'In Our Hands' on the Arabic Reading Ability
of Grade 1 Students

ฮิบบาน เจละละ^{1*} สุพรรณษา สุวรรณชาติ² ปาลิดา สายรัตน์ทอง พัฒนพิชัย³
ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ⁴ อิสมาแอ กาเต๊ะ⁵

Hibban Jeloh¹ Supansa Suvanchatre² Palida Sairatthong Pattanapichai³
Narongsak Rorbkorb⁴ Ismail Katih⁵

¹หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

¹M.Ed. (Curriculum and Instruction), Faculty of Education, Prince of Songkla University.

²หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

²M.Ed. (Curriculum and Instruction), Faculty of Education, Prince of Songkla University.

³หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

³M.Ed. (Curriculum and Instruction), Faculty of Education, Prince of Songkla University.

⁴หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

⁴M.Ed. (Curriculum and Instruction), Faculty of Education, Prince of Songkla University.

⁵หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษาและมุสลิมศึกษา คณะวิทยาการอิสลาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

⁵Doctor of Philosophy Program in Islamic and Muslim studies, Faculty of Islamic Sciences,
Prince of Songkla University.

*Corresponding author email: ban29077@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริม
การอ่านภาษาอาหรับในมือเรา 2) ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษา
อาหรับในมือเรา ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว โดยวัดก่อนและหลัง

* Received: 24 January 2025, Revised: 20 March 2025, Accepted: 24 March 2025

การทดลอง (One Group Pretest-Posttest Time Series Design) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนอิบนูอัฟฟานบูรณวิทย์ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอาหรับในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือ จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา โดยแบบทดสอบมีความยากง่าย รายข้อ ระหว่าง 0.2-0.77 มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.2-0.73 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.93 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการอ่านภาษาอาหรับหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความคงทนต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเราหลังสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์ ที่ลดลงและแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM, ชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา, ความสามารถในการอ่านภาษาอาหรับ

ABSTRACT

This research aimed to: 1) compare the Arabic reading ability of Grade 1 students before and after instruction using the Picture Word Inductive Model (PWIM) combined with the Arabic reading booklet In Our Hands, and 2) investigate the retention of Arabic reading ability following the implementation of the PWIM approach with the same reading booklet. The study employed a one-group pretest-posttest time series design. The target group consisted of 32 Grade 1/3 students at Ibn Uffan Buranawit School, under the Office of Private Education, Pattani Province, enrolling in the Arabic subject in the first semester of the 2024 academic year. The research instruments included: 1) a 4-week instructional plan based on the PWIM approach integrated with the In Our Hands reading booklet, conducted twice a week for one hour per session (totaling 8 hours) and 2) an Arabic reading ability test, with item difficulty indices ranging from 0.20 to 0.77, discrimination indices from 0.20 to 0.73, and a reliability coefficient of 0.93. Data were analyzed using mean, standard deviation, and a paired-sample t-test. The results revealed that: 1) students' Arabic reading ability after the PWIM-based instruction with the In Our Hands reading booklet was significantly higher than before the instruction at the .01 level, and 2) the students demonstrated a decline in reading ability retention two weeks after the intervention, with the difference being statistically significant at the .05 level.

Keywords : PWIM learning management, Arabic reading promotion book set in our hands, Arabic reading ability

บทนำ

ภาษาอาหรับเป็นหนึ่งในภาษาราชการของกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง และครอบคลุมถึงหลายประเทศในทวีปแอฟริกา รวมทั้งสิ้น 22 ประเทศ (Uzman, 2013) และถือเป็นภาษาเซมิติกที่ประชากรโลกใช้สนทนาและสื่อสารกันมากที่สุด โดยมีจำนวนถึง 422 ล้านคน จากจำนวนกลุ่มประเทศข้างต้น รวมถึงกลุ่มชาวเอเชียที่ถือกำเนิดในแถบตะวันออกกลาง (สราวุธ สายทอง และ มุฮัมหมัดอาฟีฟ อัซซอลิฮีย, 2564) สอดคล้องกับ วินัย สมะออน (2017) ที่กล่าวว่า ภาษาอาหรับเป็นภาษาที่มีผู้ใช้มากที่สุดเป็นอันดับ 5 ของโลก และเป็น 1 ใน 6 ภาษาสำคัญที่ใช้ในองค์การสหประชาชาติ (อุมมู มูบีน, 2556) นอกจากนี้ ภาษาอาหรับยังมีความสำคัญพิเศษในฐานะภาษาของคัมภีร์อัลกุรอาน และวจนะของศาสนทูตมุฮัมมัด ซึ่งมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติศาสนกิจของชาวมุสลิมทั่วโลกด้วยความสำคัญนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้บรรจุภาษาอาหรับเป็นหนึ่งในสาระการเรียนรู้หลักของหลักสูตรอิสลามศึกษา (Thai Ministry of Education, 2008) โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนภาษาอาหรับได้ ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญสำหรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาให้ได้ดี ผู้เรียนต้องพัฒนาทักษะทางด้านภาษาให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ 1) การฟัง 2) การอ่าน 3) การเขียน และ 4) การพูด (รุชดี อะห์มัด ตอฮิมะห์, 2004)

จากการศึกษาพบว่านักเรียนในระดับประถมศึกษามีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอาหรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคะแนนการสอบ I-Net ในวิชาภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ของประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเพียง 28.92 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2565) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับตั้งแต่วัยต้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อวางรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการเรียนในระดับที่สูงขึ้น

การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM (Picture Word Inductive Model) เป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาตอนต้น เนื่องจากสอดคล้องกับพัฒนาการทางสติปัญญาและกลไกการเรียนรู้ของเด็กในวัยนี้ วิธีการนี้เน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ การค้นพบ และการทำงานร่วมกัน โดยใช้การสร้างคลังคำศัพท์ผ่านการมองเห็นและการได้ยิน (นิปัทม์ พิษณุโยธิน, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สุพัตรา ศรีธรรมมา และ อุบลวรรณ ส่งเสริม (2563) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่แสดงให้เห็นว่าการใช้วิธี PWIM สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การใช้ชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา "العربية بين يدي أولادنا" ร่วมกับวิธีการสอนแบบ PWIM เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ชุดหนังสือนี้ถูกพัฒนาขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอาหรับสำหรับผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา มีการออกแบบเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนอายุ 5-18 ปี และมีสื่อประกอบการเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงไฟล์เสียง MP3 ที่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจในการเรียน งานวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าการใช้หนังสือชุดนี้สามารถพัฒนา

ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอาหรับของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้ (57.69%) เป็นระดับดีมาก (92.3%)

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น จึงเป็นเหตุผลการวิจัยสนใจที่จะพัฒนางานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยหวังให้นักเรียนเกิดความแม่นยำและมีความคงทนในการจำเกี่ยวกับการอ่านให้ถูกต้อง อันจะนำไปสู่ทักษะการอ่านในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา
2. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) มีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา มีการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ One group pretest-posttest time series design (วรณี แกมเกตุ, 2555)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิมบูนอฟฟานบูรณวิทย์ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอาหรับ จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 95 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนอิมบูนอฟฟานบูรณวิทย์ จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น : การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา

2.2 ตัวแปรตาม : 1. ความสามารถในการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. ความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวมเป็น 8 ครั้ง

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับในมือเรานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอับดุลอูฟฟานบูรณวิทย ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา ศึกษาสาระการเรียนรู้ภาษาอาหรับ จากหลักสูตรอิสลามศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง โดยแต่ละแผนจะดำเนินการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้

ลำดับที่	ชื่อเรื่องของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา	จำนวนเวลา (ชั่วโมง)
1	ฉันชื่อฮัมหมัด	1
2	ฉันชื่อคอดีเยาะ	1
3	คุณสบายดีไหม ?	1
4	เธอสบายดีไหม ?	1
5	นับเลข 1-5 กัน	1
6	นับเลข 6-10 กัน	1
7	มาร่วมกันจัดเลขลำดับที่ 1-5 กัน	1
8	มาร่วมกันจัดเลขลำดับที่ 6-10 กัน	1
รวม		8

โดยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 แผน ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ แก่อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง และความเหมาะสมของสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและการวัดผลประเมินผล จากนั้นเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอาหรับในระดับอุดมศึกษา และระดับประถมศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด

ทั้งนี้ ผลการพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 แผน โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้นั้น พบว่า มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมรายข้ออยู่ระหว่าง 4.33-5.00 ถือว่ามีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด จึงถือว่าสามารถนำไปใช้ได้

จากการทดลองนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ผมชื่ออัมหมัด ไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 และนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา มีความเหมาะสมทางภาษา และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้มีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบ โดยพิจารณาและวิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบคำ ความยากง่ายของคำ และปริมาณข้อทดสอบ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) หลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) และหลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ (Posttest) มีลักษณะเป็นแบบทดสอบอัตนัย วัดความสามารถด้านการอ่านแบบรายบุคคล จำนวน 40 ข้อ โดยคัดเลือกมาจากเนื้อหาในชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเราทั้งหมด 8 บท และพิจารณาจากองค์ประกอบของการอ่านภาษาอาหรับทั้ง 4 องค์ประกอบ โดยพิจารณาเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และคำ คือ 1 คะแนน อ่านได้ถูกต้อง และ 0 คะแนน อ่านผิด ซึ่งกำหนดรายละเอียดไว้ 4 ชุด รวมจำนวนข้อทั้ง 4 ชุดทั้งหมด 40 ข้อ 40 คะแนน

นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น พร้อมเกณฑ์การให้คะแนนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ จากนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอาหรับในระดับอุดมศึกษา และระดับประถมศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง และความเหมาะสมของแบบทดสอบการอ่านภาษาอาหรับ

จากการรวบรวมแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านแล้ว ซึ่งผลการพิจารณาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามในแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จำนวน 39 ข้อ ซึ่งถือว่าสามารถนำไปใช้ได้

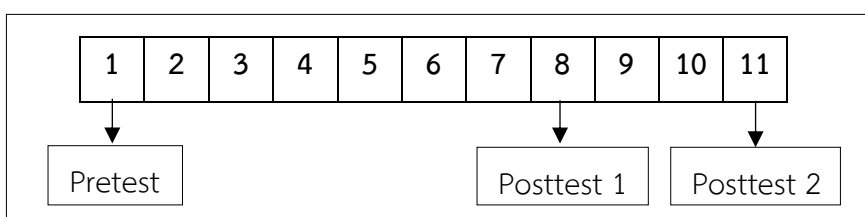
และต่ำกว่า 0.50 จำนวน 1 ข้อ ซึ่งถือว่าควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง โดยข้อคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ในข้อที่ 40 ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะให้ปรับแก้คำว่า **الرَّحِيمُ** เป็นคำว่า **سِنَّةٌ** เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำมาใช้เป็นข้อคำถามในการทดสอบด้วย

จากการนำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านทั้ง 4 ชุด ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 31 คน (1 ห้องเรียน) โดยนักเรียนกลุ่มดังกล่าวไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย นำมาวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับอยู่ที่ 0.93 แบบวัดชุดนี้จึงมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.20-0.77 จำนวน 40 ข้อ หมายถึง ข้อคำถามจำแนกได้พอใช้จนถึงจำแนกได้ดีมาก สามารถเก็บข้อคำถามดังกล่าวไปใช้ได้ต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ใช้ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเราจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง โดยดำเนินการทดลองทั้งหมดรวม 8 ครั้ง ซึ่งระหว่างดำเนินการทดลองมีการทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับก่อนทำการทดลอง 1 ครั้ง และทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับหลังการทดลอง 1 ครั้ง จากนั้นทิ้งระยะห่าง 2 สัปดาห์ แล้วทำการทดสอบความคงทนทางการเรียนของผู้เรียน

ภาพประกอบที่ 2 The one-group pretest-posttest time series design

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลและสรุปผล

1. นำผลสรุปจากการดำเนินการทดลองไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการเรียนภาษาอาหรับในมือเรา

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์

2. เขียนสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	n	$\bar{x}$	S.D.	t	P
ทดสอบก่อน	40	32	21.25	2.74	13.71**	0.00
ทดสอบหลัง	40	32	30.84	3.87		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา ด้วยการทดสอบค่าที ปรากฏว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	n	$\bar{x}$	S.D.	t	p
หลังเรียน	40	32	30.84	3.87	2.10*	.044
หลังสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์	40	32	30.72	3.83		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้และหลังสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์ เมื่อ

เปรียบเทียบทั้งสองแล้ว พบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ลดลงและมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเราหลังสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์ มีความคงทนลดลงและแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เนื่องจากกระบวนการที่ผู้สอนจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มาเป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาโดย Calhoun ในปี 1998 และชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา ที่ถูกพัฒนาโดย ดร.อับดุลเราะห์มาน บินอิบรอฮีม อัลเฟาซาน และ ดร.มุฮัมมัด บินอับดุลเราะห์มาน อาลลีเชค มาใช้ร่วมกันเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของผู้เรียน

หนังสือเรียนถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูผู้สอนใช้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรที่ได้วางไว้ ซึ่งชุดหนังสือเรียนส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา เป็นชุดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอาหรับสำหรับผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาได้ทำขึ้นมา เพื่อนำไปใช้ในการสอนภาษาอาหรับสำหรับผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการฟัง พูด อ่าน เขียน ของผู้เรียนที่มีอายุ 5-18 ปี โดยชุดหนังสือดังกล่าวนี้ประกอบด้วย (Al Fadil Muhammad, 2021) ชุดหนังสือเรียน 12 เล่ม พร้อมไฟล์เสียง MP3 เป็นสื่อประกอบการเรียน และคู่มือครูอีก 12 เล่ม โดยในชุดหนังสือนี้มีการบูรณาการการสื่อสารทางภาษาผสมผสานกับวัฒนธรรมเข้าด้วยกันเพื่อการเรียนรู้อีกด้วย ปัจจุบันชุดหนังสือนี้ถูกนำไปใช้ในสถาบันการศึกษามากกว่า 1,500 แห่งทั่วโลก (Fadhilah Fakaubun, 2023)

หนังสือ "العربية بين يدي أولاد" เป็นหนังสือเรียนสำหรับเด็กในการเริ่มต้นศึกษาภาษาอาหรับ ซึ่งหนังสือชุดนี้ได้รวบรวมเนื้อหาบทเรียน แบบฝึกหัด บทสนทนาง่าย ๆ คำศัพท์พื้นฐาน และกฎไวยากรณ์ ภาษาอาหรับที่มีลักษณะเข้าใจง่าย มีภาพวาดประกอบการเรียนที่น่าสนใจ มีข้อความสั้น ๆ และ กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอาหรับของผู้เรียน (Ali Al-Saeed, 2016) จากที่ได้กล่าวมาซึ่งสอดคล้องกับ Al Fadil Muhammad and Ahmad Fauzi (2021) ได้กล่าวในงานวิจัยว่า การใช้หนังสือ Arabiyah Baina Yadai Auladina หรือหนังสือส่งเสริม การอ่านภาษาอาหรับในมือเรา ด้วยวิธีการตรงเพื่อเพิ่มทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอาหรับ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยในรอบที่ 1 ก่อนใช้หนังสือได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.69% (พอใช้) และในรอบที่ 2 หลังใช้หนังสือได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 92.3% (ดีมาก) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอาหรับเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับที่ดีมาก

จากการศึกษาความสำคัญของหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเราร่วมกับผลการวิจัย ของนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน รวมถึงของผู้วิจัยที่ได้ทำการวิจัย สามารถสรุปได้ว่า ผู้เรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านภาษาอาหรับที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยผลการเปรียบเทียบความสามารถด้าน การอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา อันเนื่องมาจากการนำเนื้อหาจากชุดหนังสือ ส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับ มาสอดแทรกทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ทั้ง 4 ขั้นตอน (สง่า วงศ์ไชย, 2563) โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ (Select Picture and Identify Words) โดยเริ่มจากขั้น การเลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการตอบคำถามและระบุคำศัพท์ จากภาพด้วยภาษาต่างๆ กระบวนการนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Pushpanathan (2017) ที่กล่าวว่า รูปภาพสามารถช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์และความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ (Linking Words) เป็นการเชื่อมโยงคำศัพท์ระหว่างความรู้เดิมและ ความรู้ใหม่ โดยครูผู้สอนจะช่วยให้นักเรียนเชื่อมต่อกับคำศัพท์กับรูปภาพ พร้อมฝึกทักษะการฟังและการ อ่านออกเสียง ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ Consiglio (2018) ที่ระบุว่าการใช้คำสำคัญระหว่าง การเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์และเชื่อมโยงความรู้ได้อย่างยั่งยืน

ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ (Classify Words) เป็นขั้นตอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของ ผู้เรียน โดยให้นักเรียนแยกแยะ และจัดกลุ่มคำศัพท์ตามลักษณะเสียงสระและพยัญชนะ ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของ Boroushaki & Lee-Luan (2016) ที่เน้นความสำคัญของการฝึกวิเคราะห์และแยกแยะ ในกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ ขั้นตอนนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการจำแนกและ จัดระเบียบคำศัพท์

ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ (Applied Words) ขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการประยุกต์ใช้คำศัพท์ที่ผ่าน การเรียนมาแล้ว โดยจะใช้ในรูปแบบเขียนการประสมคำและแยกพยัญชนะ จากการสังเกตภาพรวมของ

พัฒนาการด้านการอ่านภาษาอาหรับในช่วงทำการทดลอง จะเห็นได้ว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอาหรับที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และสนุกในการระบุคำศัพท์ในขั้นตอนที่ 1 เป็นอย่างมาก ดังที่ Maskor and Baharudin (2016) ได้กล่าวว่า ความรู้ความเข้าใจคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นในการช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนการประสมคำ และเขียนแยกพยัญชนะจากคำได้อย่างถูกต้อง

จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับที่ดีขึ้น และมีความมั่นใจในการออกเสียงพยัญชนะ สระ และคำศัพท์ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ และตระหนักเห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของการเรียนภาษาอาหรับเพิ่มมากขึ้น

2. ผลการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเราหลังสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์ มีความคงทนที่ลดลงและแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นความคงทนที่ลดลงและแตกต่างกันในระดับน้อยมาก โดยสาเหตุดังกล่าวนี้ อาจมาจากผู้วิจัยเว้นการทบทวนเนื้อหาที่ผ่านมาในช่วงที่ระยะห่าง 2 สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเราสามารถช่วยให้ผู้เรียนจดจำและคงไว้ซึ่งความรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้นั้นอาจเป็นผลมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ที่มีขั้นตอนการสอนที่เป็นระบบและเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยเฉพาะในขั้นตอนที่ 1 การเลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ ที่ให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการตอบและแสดงความคิดเห็น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ (สง่า วงศ์ไชย, 2563) นอกจากนี้ ในขั้นตอนที่ 2 การเชื่อมโยงคำศัพท์ ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งและยั่งยืนแก่ผู้เรียน

การคงทนในการเรียนรู้ เป็นการคงไว้ซึ่งปริมาณประสบการณ์ หรือสิ่งที่ได้เรียนรู้ เป็นความสามารถที่ระลึกถึงให้เห็นว่าเราได้เรียนรู้สิ่งใดมาแล้วบ้าง หรือความสามารถในการจดจำเนื้อหาหรือสิ่งต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ หรือได้รับประสบการณ์มาก่อน ในระยะเวลาที่ทิ้งช่วงห่างกันออกไประยะหนึ่ง โดยสามารถระลึกได้จากคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการทดสอบ 2 สัปดาห์หรือมากกว่า 2 สัปดาห์ (พิระพล ศิริวงศ์, 2554) และ (นุรมา อาลี, 2559)

ทั้งนี้ การรักษาความจำให้คงอยู่ และทำให้ความรู้คงทนนั้น ต้องพิจารณาถึงความพร้อมของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ผู้เรียนต้องมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ มีความตั้งใจอย่างจริง มีความมั่นใจ เพียร อุทิศเวลาในการทบทวนบทเรียน รวมถึงครูผู้สอนต้องมีส่วนสำคัญในการสร้างแรงจูงใจ แรงกระตุ้นต่อผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงความรู้จนเกิดเป็นความจำที่สามารถนำออกมาใช้ได้

ส่วนการวัดความคงทนทางการเรียนรู้ หรือการจำของผู้เรียนเป็นการระลึกย้อนกลับว่าหลังจากที่เว้นระยะไว้ช่วงหนึ่งแล้ว สิ่งที่ยังคงเหลืออยู่มากน้อยเพียงใด ซึ่งวิธีการวัดความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น นักวิชาการและนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้กล่าวถึงการวัดความคงทนในการเรียนรู้ มีหลายวิธีด้วยกัน ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำวิธีการวัดความคงทนตามนิยามของ สุจิตตรา นามจำปา (2546) ได้กล่าวถึง การวัดความคงทนในการเรียนรู้สามารถวัดได้ 3 วิธี ดังนี้ 1) วิธีแห่งการระลึกได้ 2) วิธีแห่งการรู้จัก 3) วิธีการเรียนรู้ใหม่ และจากทั้ง 3 วิธีการที่ได้กล่าวมานั้น ผู้วิจัยได้เลือกวิธีที่ 1 คือ วิธีแห่งการระลึกได้ ในการวัดความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับของผู้เรียน โดยการเปรียบเทียบผลการทดสอบทั้ง 2 ช่วงมาเปรียบเทียบกัน ระหว่างผลการทดสอบหลังเรียนกับผลการทดสอบครั้งที่ 2 หลังจากทิ้งระยะเวลาไปช่วงหนึ่ง เมื่อนำผลการเปรียบเทียบที่วัดมาสรุปแล้ว ผลปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 30.84 และค่าเฉลี่ยหลังสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์ อยู่ที่ 30.72 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอาหรับที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

การใช้ชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเราเป็นสื่อหลักในการเรียนการสอนยังช่วยเสริมสร้างความคงทนในการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นสื่อที่ออกแบบมาเฉพาะสำหรับการเรียนรู้ภาษาอาหรับสำหรับผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาอาหรับ ทำให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนที่ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Calhoun (2017) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM เป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนอ่านหนังสือได้เร็วที่สุด ส่วนความคงทนในการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนการอ่านออกเสียงซ้ำ ๆ อยู่หลายครั้ง ซึ่งจะอยู่ในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะในขั้นตอนที่ 3 การจัดกลุ่มคำศัพท์ ที่ผู้เรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียง และสะกดคำซ้ำหลายครั้ง การฝึกซ้ำเป็นวิธีการที่ช่วยให้เกิดการจดจำในระยะยาว (Long-term memory) ได้ดี (พจ ธรรมพริ, 2565) และอีกทั้งการประยุกต์ใช้คำศัพท์ในขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้ ยังช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความคงทนในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรใช้วิธีการพูดคุยที่ดึงดูด หรือเทคนิคการเสริมแรงทางบวกโดยการให้คะแนนพิเศษแก่ผู้เรียน หรือวิธีการอื่น ๆ เนื่องจาก ผู้เรียนเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะมีพฤติกรรมที่แสดงออกมาคือ เล่นของเล่น พูดคุยกับเพื่อนข้าง ๆ และชอบเดินไปเดินมาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน นักเรียนอาจไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ครูจึงต้องคอยกระตุ้น ให้นักเรียนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนมากขึ้น

1.2 ครูควรมีการศึกษาเกี่ยวกับภูมิหลังความสามารถในการปฏิบัติงานของนักเรียนก่อนจัดการเรียนการสอน เพื่อนำข้อมูลส่วนนั้นมาใช้ในการวางแผน เนื่องด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความหลากหลาย อีกทั้งยังไม่สามารถจัดการเรื่องเวลาในการปฏิบัติงานได้

1.3 การเก็บข้อมูลวิจัยในการทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนดำเนินการด้วยกัน 3 รอบ ซึ่งรอบที่ 1 จะเป็นการทดสอบก่อนเรียน รอบที่ 2 ทดสอบหลังเรียน และรอบที่ 3 ทดสอบวัดความคงทน โดยมีนักเรียนทั้งหมด 32 คน กับเวลา 1 ชั่วโมง/รอบ ส่งผลให้เวลาในการจัดสอบไม่เพียงพอ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงใช้วิธีการขอความช่วยเหลือจากครูในหมวดวิชาอิสลามศึกษาและภาษาอาหรับอีก 2 คน มาดำเนินการทดสอบในครั้งนี้ด้วย ซึ่งครูทั้ง 2 คนได้ผ่านการอบรมและวางแผนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และการทดสอบเพื่อเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับ ในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับ ร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับ กับวิธีการอื่น เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน

2.4 ควรศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับชุดหนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอาหรับในมือเรา กับปัญหาหรือตัวแปรตามในด้านอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการเขียนภาษาอาหรับ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรอิสลามศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*

พุทธศักราช 2551. กระทรวงศึกษาธิการ.

นุรมา อาลี. (2559). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*.

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นิปัทม์ พิชญโยธิน. (2560). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พจ ธรรมพีร. (2565). *ความทรงจำคืออะไร?*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะจิตวิทยา.

<https://www.psy.chula.ac.th/th/feature-articles/memory/>.

- พีระพล ศิริวงศ์. (2554). ความคงทนในการเรียนรู้ ความคงทนในการจำ. <http://krupee.blogspot.com/2011/02/blog-post.html>
- รุชดี อดิหมัด ตออีมะห์. (2004). ทักษะทางภาษา ระดับ การฝึกฝน และความยากในการใช้ภาษา. (พิมพ์ครั้งที่ 1). สำนักพิมพ์ดาร์ลุฟิกร์ อัลอารอเบีย.
- วินัย สะมะฮูน. (2017). ความสำคัญของภาษาอาหรับ. <https://www.islammore.com/main/content.php?page=sub&category=61&id=459>.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2555). วิถีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สง่า วงศ์ไชย. (2563). ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฟิสิกส์เวิร์ดที่มีต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ทุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุจิตตรา นามจำปา. (2546) การเปรียบเทียบความเข้าใจโน้มน้าและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง พันธุกรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนโดยใช้โมเดลการสร้างความรู้จากพื้นฐานความรู้เดิมกับการสอนปกติ. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สุพัตรา ศรีธรรมมา. (2562). การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2565). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (I-NET) ปีการศึกษา 2565. <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>.
- อุมมู มุบีน. (2556). ทำไมจึงต้องเรียนภาษาอาหรับ. https://psuarab.blogspot.com./2012/08/blog-post_5284.html.
- Al-Saeed, A. (2016). The Effectiveness of the Educational Method Followed in the Series 'Between Our Children's Hands' in Developing Some of the Linguistic and Cognitive Skills. *Education and Teaching Journal*, 1(146), 63–88.
- Calhoun, E. (2017). *Teaching Beginning Reading and Writing with the Picture Word Inductive Model*. https://books.google.co.th/books?id=mHBC95WB7TIC&dq=PWIM&hl=th&source=gbs_navlinks_s.
- Fadhilah Fakaubun, Nurul. (2023). *Analysis of the Book Al-Arabiyyah Baina Yadayi Auladinaa with William Francis Mackey's Theory on First Grade Students of*

- Khoiru Ummah Elementary School Malang*. Thesis of Postgraduate Arabic Language Education State Islamic, University of Maulana Malik Ibrahim Malang.
- Muhammad, A. F., & Fauzi, A. (2021). Istikhdam Kitab al-Arabiyyah Baina Yaday Auladina Bi at-tariqah al-Mubasyarah Li Tarqiyah Qudrah at-talabah Ala Maharah al-Kalam (Dirasah Ijra'iyah Bi MAN 4 Aceh Utara). *EL-MAQALAH: Journal of Arabic Language Teaching and Linguistics*, 2(2), 119-133.
- Saithong, S., & Assalihee, M. A. (2021). การวิเคราะห์กลยุทธ์พัฒนาโรงเรียนต้นแบบด้านการสอนภาษาอาหรับ สำหรับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษาฝั่งทะเลอันดามัน. Faculty of Islamic Science, Prince of Songkla University. *Journal of Information and Learning*, 32(1), 30-39.
- Thai Ministry of Education. (2008). *Implementing Islamic Studies Fardueen curriculum at the mosque in elementary Islamic Studies level BC 2559*. Ministry of Education.
- Uzman, A. (2013). *The metropolis of the Arabic language*. Isesco Library.